

Nr. 2 gjenoptoges Mødet.

De to af Udvalget og Indenrigsministeren til Lovudkastets § 2 stillede Endringsforslag fattes først under Forhandling i Forbindelse med selve Paragrafen.

Indenrigsministeren: Hvad det af Udvalget stillede Endringsforslag angaaer, skal jeg oppbeie, hvad der maatte blive anført til Styrke for Samme. Jeg skal kun bemærke, at det er to himmelvidt forskellige Ting, som betegnes ved de to forskellige Udtryk i § 2; paa den ene Side staaer Kobberstik, Steenryk, Træsnit og flere lignende Maader, hvorpaa Arbejder kunne gjengives og mangfoldiggøres under Forudsætning af en kunstnerisk Virksomhed hos Den, der skal tilveiebringe Gjengivelsen; ligeoverfor dem staaer alle de herfra vidt forskellige Fremgangsmaader, ved hvilke man kan tilveiebringe Aftryk med blot mekaniske, hvortil jeg vel kan føie kemiske, dynamiske, galvaniske og andre saadanne Midler. Derfor har jeg brugt disse forskellige Udtryk: Gjengivelse og Offentliggjørelse. Jeg skal blot bemærke, at jeg ikke seer, at jeg kan have nogen Betænkelighed ved Endringsforslaget, naar man faaer et „eller“ eller et lignende Ord sat ind; men det er rigtignok aldeles nødvendigt, naar ikke den hele Sætning skal gaae i Stykker.

Større Betydning har det Endringsforslag, jeg har tilladt mig at stille. Jeg har ved den forrige Behandling gjort den Mening gjældende, at den Bestyttelse, der skulde gaae ud over Kunstnerens Liv, burde indskrænkes til 10 Aar efter hans Død. Jeg har imidlertid ikke villet vende tilbage til mit oprindelige Forslag i saa Henseende, fordi det forekommer mig at ville stride imod den Respekt, som man skylder en Afstemning af Thinget; men jeg har dog anseet det for nødvendigt at bede om at faae en Begrænsning indført, som efter min Mening ikke vil kunne skabe Diemedet af det Vedtagne, medens dette uden Endringen vil kunne være til stort Afbræk for Mange uden at være til Nytte for Noget. Alle de Argumenter, der under den tidligere Forhandling have spillet saa stor en Rolle, nemlig de, der ere hentede fra Kunstnerens Kunstnerere — Noget, der efter min

Mening var paa urette Plads, thi det er om Interesser, at Loven skal værne og ikke om saadanne Fantasier — alle disse Argumenter maae jo i alt Fald bortfalde ved Kunstnerens Død, hvorfor jo ogsaa § 1 uden Indbending fra Nogets Side har indskrænket Bestyttelsen med Hensyn til den der omhandlede Art af Eftergjørelse til Kunstnerens Levetid, og der er vistnok med fuld Føie af en æret Landssthingsmand gjort opmærksom paa, at Kunstnereren i alt Fald ligesaa lidt kan siges at udbøe med det 30te som med det 10de Aar efter Kunstnerens Død. Men for nu at føie Sagen tilbage til dens rette Standpunkt, nemlig Interessernes Bestyttelse, skal jeg bemærke, at herom forekommer der mig kun at være Tale, naar der i Handel og Vandel salghedes Gjengivelser for Kunstnerens Regning eller for Andres Regning, der have kjøbt Rettigheden af ham, saa at en ny Gjengivelse vilde komme til at træde i Konkurrence med dem. Naar man med Hensyn til Forlængelsen af Tiden for Eneretten har paaberaabt sig Analogien af Eftertryksloven, saa har jeg gjort opmærksom paa, at i denne er en tilsvarende Bestemmelse til den her af mig foreslaaede optagen. Det forekommer mig virkelig ogsaa, at det vilde være høist urimeligt at forbyde Noget at tilveiebringe en Lithografi af en afdød Kunstners Maleri eller en Afstøbning af hans Billedstøtte, naar hans Efterladte ikke benytte den Ret, som Loven har givet dem til at faae Saadant iværksat under stor Bestyttelse. Jeg har foreslaaet, at Eneretten skal bortfalde to Aar efter Kunstnerens Dødsaar, deels for at slutte mig saa nær som muligt til den Beslutning, som blev tagen i forrige Møde, deels for at fyldestgjøre det Diemed, jeg dengang antydede, for saavidt jeg bemærkede, at det ikke er sjældent, at Interessen for en Kunstner og hans Efterladte især bliver levende i det Dieblik, da han er død, og at det da jævnligt skeer, at hans Venner træde sammen for at bevirke Udgivelsen af hans Haandtegninger og Deslige. Jeg mener, at disse to Aar vilde være tilstrækkelige til dette Diemed. Naar der ikke er tilveiebragt en Udgave i de to Aar, eller en Udgave, som allerede er tilveiebragt i Kunstnerens levende Live, ikke i den Tid har gaaet i